

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**Збірник
наукових праць**

2017

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ
ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований в 2009 році

Рівне – 2017

ББК 81.2
А - 43
УДК: 81. 243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2017. — 109 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Совтис Наталія Миколаївна – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Заступник головного редактора:

Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Деменчук Олег Володимирович – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Карпенчук Світлана Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Шугасва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Романюк Світлана Константинівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 26.10.2017 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2017

Висновки. Підготувати і провести уроки англійської мови на високому рівні з використанням диференціації навчання в початкових класах дуже непросто, для цього потрібно багато знати і вміти, дуже хотіти, відповідально ставитися до своїх обов'язків, а найголовніше - вийти на новий рівень педагогічного мислення. Необхідно творчо підходити до поставлених завдань та якомога краще готувати уроки англійської мови, тому, що вони є складними для учнів, але в той час повинні бути корисними та зрозумілими, і саме вдосконалення уроку вчителями – практиками допоможе вчителю початкових класів у проведенні власних уроків англійської мови, а саме у вдосконаленні їх та у цікавому підборі матеріалу до уроку. *Адже, реалізація прагнення провести застрашаний урок краще від сьогоднішнього починається з відповідальної підготовки вчителя.*

ЛІТЕРАТУРА

1. Антипова О. Й. У пошуках нестандартного уроку / О. Й. Антипова, Д. І. Рум'янцева, В. Ф. Паламарчук // Рад. школа. - 2001. - № 1. - С. 65-66.
2. Берзіна О. О. Особливості сучасного уроку / О. О. Берзіна // Педагогічна майстерня. - 2016. - № 4. - С. 22-24.
3. Громцева Н. Л. Комунікативно-діяльнісний підхід до проведення інтегрованих уроків / Н. Л. Громцева // Початкова школа і сучасність. - 2015. - № 8. - С. 8-9.
4. Дардан Т. С. Комплексні, інтегровані уроки як засіб розвитку креативності школярів / Т. С. Дардан // Обдарована дитина. - 2013. - № 5. - С. 17-18.
5. Мірошніченко В. М. Школа молодого вчителя. (Педагогічна майстерня) / В. М. Мірошніченко // Відкритий урок: розробки, технології, досвід. - 2014. - № 1. - С. 53-55.
6. Распопова Т. В. Урок як форма організації креативного навчання / Т. В. Распопова // Початкове навчання та виховання. - 2014. - С. 2-4.
7. Савченко О. Я. Сучасний урок: суб'єктивність навчання і варіативність структури / О. Я. Савченко // Початкова школа. - 2011. - № 9. - С. 11-12.
8. Тимченко О. В. Педагогічна майстерня "Урок - основна форма організації навчання". Засідання методичного об'єднання вчителів початкових класів / О. В. Тимченко, О. Д. Булигіна, Г. О. Фурс // Початкове навчання та виховання. - 2014. - С. 2-4.
9. Титов В. М. Класно-урочна система і новий образ особистості / В. М. Титов // Педагогіка толерантності. - 2008. - № 1-2. - С. 8-12.
10. Терлецька Г. Б. Система підготовки вчителя до уроку / Г. Б. Терлецька // Відкритий урок: розробки, технології, досвід. - 2015. - № 1. - С. 22-28.
11. Фіцула М. М. Педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти. - К.: Видавничий центр «Академія», 2002. - 528с.
12. Шило Л. В. Нестандартний урок – ефективна форма організації занять / Л. В. Шило // Педагогічна майстерня. - 2014. - № 9. - С. 21.
13. Яручик Т. В. Шкільний урок у ХХІ столітті. Матеріали для засідання педагогічної ради / Т. В. Яручик // Школа. - 2016. - № 3. - С. 78-80.

В статті проаналізовані шляхи, якими можна удосконалити урок англійської мови в початковій школі. Проаналізовані прийоми, форми та методи, які були використані вчителями - практиками в їх науковій та шкільній діяльності. Охарактеризовані способи удосконалення сучасного уроку англійської мови в початковій школі.

Ключові слова: Учителя-практики, удосконалення уроку, Софія Лисенкова, педагог-новатор, Василь Сухомлинський, Маріанна Хорват, інтегровані уроки, Ян-Амос Коменський, інтегрований урок, диференційований урок, предметний урок.

The article analyzes ways in which you can improve the English language lesson at elementary school. The methods, forms and methods that were used by teachers - practitioners in their scientific and school activities were analyzed. Methods of improving the modern English language lesson at elementary school are described.

Key words: Practicing Teachers, Improvement of the lesson, Sofia Lysenkova, pedagogue-innovator, Vasyl Sukhomlinsky, Marianna Horvat, integrated lesson, Jan-Amos Komensky, integrated lesson, differentiated lesson, subject lesson.

УДК 373.3.016: 811.111

С.К. РОМАНЮК, І.В. ДЕМ'ЯНЮК

ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

У статті розглядаються основні можливості дошкільників під час вивчення англійської мови. Визначено основні цілі, завдання та методи навчання англійської мови дітей дошкільного віку.

Ключові слова: англійська мова, дошкільний вік, актуальність вивчення, методи навчання.

Постановка проблеми. Протягом останніх років все більше людей виявляють бажання вивчати

англійську мову. Ми бачимо, що в сучасному суспільстві людині неможливо обійтися без англійської мови. Також змінився вік учнів. Якщо раніше всі методики з вивчення англійської мови були спрямовані саме на учнів, то зараз батьки бажають якомога раніше почати навчання дітей англійській мові. Тим більше, що дошкільний вік визнаний психологами, як найбільш сензитивний період для вивчення іноземних мов. Тому вивчення досвіду впровадження раннього навчання іноземної мови, цілей, завдань, методів навчання є **актуальними** темами дослідження.

Аналіз досліджень. У процесі дослідження нами використовувалась інформація з таких нормативних документів: Закон України «Про дошкільну освіту», Національна доктрина розвитку освіти України, Базовий компонент дошкільної освіти в Україні, Коментар до Базового компонента дошкільної освіти в Україні, Базова програма «Я у Світі».

Метою дослідження є визначення актуальності вивчення англійської мови, починаючи з дошкільного віку, беручи до уваги сензитивність даного віку до вивчення іноземних мов.

Основними **завданнями дослідження** є:

- Визначити основні можливості дошкільників в області вивчення англійської мови.
- Розкрити основні цілі і завдання навчання англійської мови дітей дошкільного віку.
- Розкрити основні методи навчання англійської мови дітей дошкільного віку.

Виклад основного матеріалу. Останнім часом віковий поріг початку навчання дітей англійської мови все більше знижується. Зараз, діти 4-х років вважаються цілком підготованими до занять, деякі батьки віддають у групи англійської мови трирічних дітей. Тому з якого ж віку починати вивчати англійську мову з малюком? Базова програма «Я у Світі» наголошує на тому що до 3-х років дитина може вивчати різні мови в родині, з трьох років – з гувернанткою або запрошеним вчителем. З чотирьох років дитина поступово починає відповідати іноземною мовою носію цієї мови, з п'яти – дитина розуміє, що іноземна мова відрізняється від рідної. А дитина старшого дошкільного віку спроможна відноситися до іноземної мови як до предмета вивчення. [1, с. 230]

Згідно до сучасних досліджень, розвиток головних клітин мозку людини завершується на 70-80% до трирічного віку. Саме вік до 3-х років вважається найсприятливішим для отримання нових навичок. Глен Доман, американський лікар, автор книг «Гармонійний розвиток дитини», «Як дати вашій дитині енциклопедичні знання» та інших, вважає, що дитина спроможна опанувати до трьох-чотирьох мов, якщо на них говорять в родині, в якій росте малюк, і починати навчання потрібно майже з перших місяців. [3, с. 53]

Успішне оволодіння дітьми англійською мовою стає можливим ще й тому, що дітей, особливо дошкільного віку, відрізняє найбільш гнучке та швидке, ніж на подальших вікових етапах, запам'ятовування мовного матеріалу; наявність глобально діючої моделі і природність мотивів спілкування; відсутність мовного бар'єру, страху гальмування, який заважає вступити у спілкування іноземною мовою навіть при наявності необхідних навичок; порівняно невеликий досвід в мовному спілкуванні рідною мовою та інше. Крім того, гра, яка є провідним видом діяльності дошкільника, дозволяє зробити комунікативно цінними практично любі мовні одиниці. Отже, з якого віку потрібно починати навчання іноземній мові? Базова програма «Я у Світі» вважає що навчання краще починати з п'яти років. Навчання чотирирічок можливе, але малоефективне, може викликати труднощі у дітей, а значить зашкодити здоров'ю малюків.

Головними цілями у навчанні дошкільників іноземній мові є:

- формувати у дітей початкових навичок спілкування іноземною мовою;
- уміння користуватися іноземною мовою для досягнення своїх цілей, вираження своїх думок і почуттів в реально виникаючих ситуаціях спілкування;
- створення позитивної установки на подальше вивчення іноземних мов;
- пробудження інтересу до культури інших країн;
- виховання активно-творчого і емоційно-естетичного відношення до слова;
- можливість краще пізнати світ [1, с. 232].

Існує різноманітна кількість методик з навчання дошкільників англійської мови. Всі існуючі методики навчання англійської мови для дошкільнят можна умовно розділити на:

- метод заміщення;
- комунікативний метод;
- метод занурення.

Метод заміщення. Заняття відбуваються повністю українською мовою, англійські слова вводяться поступово. Всі матеріали супроводжуються перекладом. Тільки тоді, коли дитина засвоїла лексику, добре знає переклад, українські слова замінюються англійськими. Цей метод не дуже ефективний, але корисний на початковому етапі навчання англійської мови.

Комунікативний метод. Передбачає мінімальне використання української мови на заняттях. Українською слово вимовляється тоді, коли дитина не розуміє значення слова, а для того, щоб це відбувалося рідко, необхідно використовувати якомога більше візуальних матеріалів (картинок, відео, театральних вистав). Ефективність цього методу достатньо висока.

Метод занурення. Відсутність використання рідної мови під час заняття. Дитина засвоює англійську мову на рівні з рідною. Цей метод є найбільш ефективним, але вимагає високий рівень підготовки батьків.

Ці методи самі по собі мають включати в себе різноманітні техніки проведення занять, такі як іграва,

розвивальна, проблемна, проектна. Для дітей дошкільного віку найбільш ефективною є ігрова методика.

Ігрова техніка – основна для дошкільного віку (від 3 до 7 років). Всі заняття відбуваються в ситуації «начебто»: начебто потрапили в казку, відправилися в подорож, прийшли в гості до лисички тощо. Будь-яку тему можна обіграти, головне – використовувати більше наглядних матеріалів.

Розвивальна техніка. Ця техніка заснована на тому, що дитина займається звичними для себе справами, але англійською мовою. Наприклад: роздивлятися в книжці картинки і називати їх англійською, називати кольори предметів, іграшок під час гри, розповідати про членів родини по фотографіях, сортувати великі і маленькі предмети, називаючи це англійською.

Проблемна техніка. Її можна використовувати з 5 років. Дитина повинна сама здогадатися, як перекладається той чи інший вираз. Проблемний метод розрахований на дітей з розвиненим мисленням, тому не підходить для зовсім маленьких. Але його можна використовувати вже з 5 років, коли діти можуть добре висловити свою думку.

Проектна техніка. Створення якогось продукту (малюнка, казки, презентації та ін.). навчання мові відбувається в процесі створення. Наприклад, намалювати свою кімнату і назвати, що як називається [5, с. 20].

Як вже зазначалося, найефективнішою та найпривабливішою для дітей є ігрова методика: процес навчання – весела розвиваюча гра, в процесі якої задіяні дорослий та розвиваюче середовище. Важливим аспектом успішного опанування англійської мови є створення під час спілкування – ситуації успіху, радості від залучення до культури, традицій, звичаїв людей, які розмовляють іншою мовою. Закріплення англійської лексики з тем, запропонованих програмою, відбувається під час різноманітних форм спілкування у повсякденному житті. Під час сумісної діяльності, організованих форм роботи діти залюбки використовують у самостійних іграх лексичні і граматичні форми, які опанували на заняттях з англійської мови. Під час опанування різноманітних тем спілкування свою ефективність показали ігри «Питання – відповідь», коли діти не тільки відповідають на питання педагога, а й самі ставлять йому та своїм друзям відповідні питання. Щоб зменшити стомлюваність та втрату інтересу у дітей, на занятті проводяться ігри з елементами рухів, з командами англійською мовою. Цьому сприяє система використання різновиду спеціальних ігор: альтернативні ігри-вправи, диференційовані ігри-вправи, конструктивні, ситуативні ігри-вправи та інші.

Диференційовані ігри-вправи формують механізм сегментації мовного ланцюжка, який передбачає розвиток інтонаційного слуху і навиків впізнавання та визначення окремих граматично-семантичних груп. Цьому сприяють загадки (артикуляційні, звукові, цифрові, предметні) вправи з використанням ляльок «Добре-погано», «Холодно-гаряче», «Тихо-голосно», в яких діти за підказками знаходять заховані іграшки.

Альтернативні ігри-вправи формують механізм оперативної пам'яті, включають навички пошуку, вибору слів за асоціативними ознаками і їх звуковому виду. Наприклад, «Дресировальник і тварини», «Принеси..., будь ласка», «Яке число я загадав?», «Світлофор», «Лото», «Угадай, що я люблю».

Конструктивні ігри вправи формують можливість прогнозування і осмислення висловлювань. Це такі вправи як – «Знайди скарб», «Вгадай, що я люблю», «Добрий-злий», Загадки у виконанні дітей, наприклад: I am white, I can swim and fly. I can't jump. I like fish; I say kria (a duck).

Ритмузичні ігри – це традиційні ігри типу пісень, танців, хороводів, з обранням партнерів, які сприяють не стільки оволодінню комунікативними навичками, скільки самовдосконаленню фонетичної та ритмомелодійної сторони мови і занурення в дух мови, наприклад: «Must and May» [2, с. 127].

Висновки. Вивчення англійської мови з дошкільного віку є цілком актуальним і навіть потрібним, тому що є менш травматичним і складним для дитини ніж в більш старшому віці. На даний час, існує велике різноманіття методик та технік для зручного вивчення англійської мови дошкільниками в ДНЗ та вдома.

Перспективи подальших розвідок вбачаємо в дослідженні інноваційних технологій у навчанні англійської мови дітей дошкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі» / Наук. кер. та заг. ред. О. Л. Кононко. – 3-те вид., випр. – К. : Світич, 2009. – 430 с.
2. Віттенберг К. Повний курс англійської мови в ДНЗ (за Базовою програмою розвитку дитини дошкільного віку "Я у Світі"). 1-й рік навчання / К. Віттенберг, І. Білоушенко. – Х. : Основа, 2010. – 384 с.
3. Дем'яненко О. Є. Фонетична робота з дітьми старшого дошкільного і молодшого шкільного віку в умовах багатомовності (фрагменти занять і уроків на матеріалі української, російської й англійської мов) / О. Є. Дем'яненко. – Запоріжжя : ТОВ «ЛПРС» ЛТД, 2005. – 92 с.
4. Коньшева А. В. Английский для малышей: стихи, песни, игры, рифмовки, инсценировки, утренники / А. В. Коньшева. – СПб. : КАРО, М. : Издательство «Четыре четверти», 2004. – 160 с.
5. Шкваріна Т. Англійська для дошкільнят / Т. Шкваріна. – К. : Шк. світ, 2007. – 128 с.

В статті определены возможности дошкольников при изучении английского языка, раскрыты основные цели, задачи и методы обучения английскому языку детей дошкольного возраста.

Ключевые слова: английский язык, дошкольный возраст, актуальность изучения, методы обучения.

The article deals with the abilities of pre-school children in studying English. The basic goals, objectives and

methods of teaching English to preschool children are defined.

Key words: *English language, preschool age, the relevance of studying, teaching methods.*

УДК 81'243:37

А.С. ДУБРОВА, І.О. КУШНЕРЧУК

СУТНІСТЬ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У статті розглядається питання комунікативного підходу як оптимального засобу навчання іноземної мови, його практичне застосування, шляхи реалізації. Автор розкриває поняття «комунікативний підхід», його сутність. Досліджені аспекти комунікативного підходу, які істотно впливають на підвищення рівня вивчення іноземної мови в школі, його відповідність інноваційним процесам в освіті.

Ключові слова: *комунікативний підхід, іноземна мова, комунікація, мовлення, навчальний процес.*

Постановка проблеми. Важливість вивчення англійської мови як мови міжнародного спілкування у сучасному світі давно не потребує пояснення, а є загальновідомим фактом. Реалії сьогодення ставлять вже перед школярами проблему оволодіння іноземною мовою як засобом спілкування та взаємодії. Необхідність навчити школярів використовувати іноземну мову як інструмент у діалозі культур різних країн світу спонукає методистів та вчителів-практиків переосмислювати цілі іншомовного навчання та акцентувати увагу на пошуках дієвих засобів їх досягнення.

Постійно підкреслюється необхідність модернізації та удосконалення підходів до її викладання й технологій навчання. Сьогодні застосовуються різні методи викладання англійської мови, перевага надається тим, які об'єднують комунікативні та пізнавальні цілі. Завдяки новітнім технологіям та досягненням науки використання таких підходів стає ще більш ефективним. Останнім часом більшість викладачів ставлять перед собою питання, який підхід у навчанні іноземної мови буде найкращим.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методологічною основою комунікативно-орієнтованого підходу до вивчення іноземних мов слугують праці багатьох відомих вітчизняних та зарубіжних лінгводидактів, таких як Н.Геза, О.Вовк, Є.Пассов, І.Зимня, Н.Склренко, Дж.Річардс та інші.

Передумовою комунікативної дидактики є філософія діалогізму, яка склалась на початку ХХ століття (М.Бахтін, М.Бубер, Г.Гадамер, Ф.Розенцвейг, О.Розеншток-Хюссі та ін.). Вона спирається також на досягнення психології в галузі вивчення процесів спілкування й змістоутворення (Л. Виготський, А.Маслоу, Ж. Нюттен, Ж. Піаже, В. Франк, В. Штерн та ін.).

Наразі, взявши за основу комунікативний підхід до навчання іноземним мовам, дослідники створюють наступні методи: комунікативний (Ю. Пассов), функціонально-комунікативний (А. Старков, В. Слободчиков, В.Бім), діяльнісно-комунікативний (Н. Склренко "English through communication"), свідомо-практичний (П. Гурвич, В. Плохотник), системно-комунікативний (Р. Мартинова) [3].

Формування цілей статті. Метою даної статті є обґрунтування теоретичних основ комунікативного підходу в освіті та окреслення перспективних шляхів реформування вивчення іноземної мови в українських школах з його урахуванням.

Виклад основного матеріалу. На сучасному етапі, зміст комунікативного підходу до вивчення іноземних мов розглядається як систематизоване, логічно побудоване навчання, у якому іноземна мова є засобом спілкування та інтегрованою частиною екстралінгвістичної діяльності [4, с.32].

Комунікативний метод - це процес навчання іноземної мови, він організовується як процес реального спілкування, де особистісно-діяльний підхід є домінуючим у процесі навчання.

Суть комунікативного навчання полягає в тому, що процес навчання є моделлю процесу спілкування. Для цього необхідно моделювати основні, принципово важливі, сутнісні параметри спілкування, до яких належать особистісний характер комунікативної діяльності суб'єкта спілкування, взаємодія мовних партнерів, ситуації як форми функціонування спілкування, змістовна основа процесу спілкування, система мовних засобів, засвоєння якої забезпечило б комунікативну діяльність у ситуаціях спілкування, функціональний характер засвоєння і використання мовних засобів, евристичність (новизна) спілкування і т. д.

Можна говорити про те, що урок іноземної мови за методикою комунікативно-орієнтованого навчання – це модель процесу комунікації іноземною мовою.

У процесі навчання за комунікативним методом учні набувають комунікативної компетенції – здатності користуватись мовою залежно від конкретної ситуації.

Комунікативно орієнтоване викладання іноземної мови має на меті дати учням не тільки практичні знання граматики та лексики даної мови, але й розвинути в них розуміння, як відповідна мова використовується для спілкування. Аспекти мови (граматика, лексика, фонетика) повинні подаватися в комунікативних контекстах для того, щоб учні розуміли, як ці форми вживаються в мовленні.

Комунікативний підхід передбачає як засвоєння правил так і їх практичне використання в мовленні. Реалізація комунікативного підходу в навчанні іноземної мови в тому, що формування умінь і навичок здійснюється завдяки мовленнєвій діяльності учня. Оволодіння засобами спілкування та уміннями аудіювання, читання, говоріння і письма спрямоване на їх практичне використання, а отже і навчальна діяльність учнів організовується для вирішення комунікативних завдань. Все це відбувається за сприятливих психолого-

ЗМІСТ

КІРІЛКОВА Н.В., ДЯЧОК К.І.	ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФІТОНІМІВ У ГОВІРЦІ СЕЛА СМОРОДСЬК ДУБРОВИЦЬКОГО РАЙОНУ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	3
МАНДРИК Н. В., НОВАЧОК М.В.	СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОЙКОНІМІКОНУ БЕРЕЗНІВЩИНИ	4
ШКАРБАН Т. М., ДЕМЧУК Ю.В.	КОЛЬОРОНАЗВИ ЯК ЗАСІБ ТВОРЕННЯ ХУДОЖНЬОЇ ДІЙСНОСТІ У ТВОРАХ ВОЛОДИМИРА ЛИСА	6
ЯСНОГУРСЬКА Л. М.	МОДЕЛЮВАННЯ КОНЦЕПТОСФЕРИ ЗРАДА У ЗІСТАВНО-ТИПОЛОГІЧНОМУ ТА ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ)	8
ПАВЕЛКІВ К.М., ШЕРЕМЕТ М. В.	НОВОТВОРИ НА ПОЗНАЧЕННЯ НОМІНАЦІЙ НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У ТВОРЧОСТІ ПИСЬМЕННИКІВ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ: СЕМАНТИКА, ФУНКЦІЇ, ПРАГМАТИКА	12
ДАНІЛОВА Н.Р., ДІДУШОК В.О.	ФУНКЦІОНУВАННЯ АВСТРАЛІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	15
ДЕНИСЮК Л.В.	ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР ПІД ЧАС ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВНЗ	17
ДУБРОВА А.С.	ВИКОРИСТАННЯ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВНЗ	20
КОВАЛЮК В.В., ШЕВЧУК Ю.О.	ВИКОРИСТАННЯ ТАКСОНОМІЇ БЛУМА НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ	21
МОРОЗ Л.В.	ПИТАННЯ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ФРН ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ	25
ПАВЕЛКІВ К.М.	ПРЯМИЙ МЕТОД ЯК ОДИН ІЗ КОМПОНЕНТІВ УСПІШНОГО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА НЕМОВНИХ ФАКУЛЬТЕТАХ ВНЗ	27
ТРОФІМЧУК В.М., КОЗІК О.Я.	ВАЖЛИВІСТЬ АВТЕНТИЧНИХ ТЕКСТІВ В НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-МІЖНАРОДНИКІВ	30
МОРОЗ Л.В.	МУЛЬТИМЕДІЙНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ – ЗАПОРУКА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВНЗ	33
ДАНІЛОВА Н.Р., ПОЦКО Е.Є.	РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	39
ТРОФІМЧУК В.М., МАРИНІНА І.В.	ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ-МІЖНАРОДНИКА В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	42
ВАСИЛЬКЕВИЧ С.С.	ПРО ПИТАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	46
ЯСНОГУРСЬКА Л.М., МИСЬ К. Ю.	РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	49
МОРОЗ Л. В., ДОРОШЕНКО С. В.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ, ЯК ЗАСОБУ НАОЧНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	51
РОМАНЮК С. К., КОРІНЕЦЬ О. О.	ВИКОРИСТАННЯ РИМОВАНИХ ТЕКСТІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	53
ПАВЕЛКІВ К.М., МАЗУРИК В. В.	ІГРОВА ТЕХНОЛОГІЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	56
ЛУК'ЯНИК Л.В., ЮРКОВСЬКА І.В.	МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ФОНЕТИКО-	

	ОРФОЕПІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ	
	ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	60
РОМАНЮК С. К., ВЛАСЮК М. В.	ІГРОВІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЛЕКСИЦІ НА	
	УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ	
	ШКОЛІ	62
ДЕНИСЮК Л. В., БАХОВСЬКА М. В.	ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ	
	КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА	
	УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	65
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., МУЗИЧУК О. В.	ДИДАКТИЧНА ГРА НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ	
	МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	67
КРАЛЯ І. В., МАР'ЮСИК І. В.	ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ	
	ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У	
	ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	70
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ПЕТРИК М. А.	ПЕРЕВІРКА ЯКОСТІ ЗНАНЬ МОЛОДШИХ	
	ШКОЛЯРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ РІЗНИХ МЕТОДІВ	
	КОНТРОЛЮ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	74
РОМАНЮК С. К., ЦІСАРУК О. Е.	СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОВЕДЕННЯ	
	ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У	
	ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	77
МОРОЗ Л. В., КИРИЛЮК Н. О.	ЗАСОБИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У	
	ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	79
ЛУК'ЯНИК Л. В., СТАДНІК Л. В.	МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЇ НА	
	УРОКАХ РІДНОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	82
БОЙКО Н. Г.	ЕЛЕКТРОННЕ ЛИСТУВАННЯ ТА ЧАТ-УРОКИ ЯК	
	ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ В УЧНІВ МОВЛЕННЄВИХ	
	УМІНЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	85
ДУБРОВА А. С., ГІС Н. С., ЛЕВИЦЬКА М. Є.	НЕСТАНДАРТНІ УРОКИ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В	
	ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	89
ГАМЗА А. В., ЗАДЕРЕЙЧУК Ю. О.	ФОРМУВАННЯ УВИРАЗНЕНОГО МОВЛЕННЯ	
	МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ	
	ПРИКМЕТНИКА	93
ПАВЕЛКІВ К. М., ШУЛЬГУН М. В.	ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ	
	АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З	
	ВИКОРИСТАННЯМ ЗОРОВОЇ НАОЧНОСТІ	96
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ВАВУЛІЧ В. А.	БАЧЕННЯ ШЛЯХІВ ВДОСКОНАЛЕННЯ УРОКУ	
	АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ВЧИТЕЛЯМИ-	
	ПРАКТИКАМИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	98
РОМАНЮК С. К., ДЕМ'ЯНЮК І. В.	ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	
	У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	104
ДУБРОВА А. С., КУШНЕРЧУК І. О.	СУТНІСТЬ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ У	
	ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	107
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., МАРКОВЕЦЬ О. В.	ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ	
	МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	109
ЛУК'ЯНИК Л. В., АВРАМИШИН К. В.	МЕТОДИКА ЗБАГАЧЕННЯ МОВЛЕННЯ УЧНІВ	
	ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	
	ЕТНОКУЛЬТУРОЗНАВЧОЮ ЛЕКСИКОЮ НА	
	УРОКАХ ЧИТАННЯ	111
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ПАСЕКА І. О.	НЕСТАНДАРТНІ УРОКИ НА УРОКАХ	
	АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	114
ЛУК'ЯНИК Л. В., ФЕДОРЕНКО В. В.	МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ НОРМАТИВНОЇ	
	ДИКЦІЇ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	117
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ГОДИНА А. В.	ВИКОРИСТАННЯ КАЗКИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ	
	ГРАМАТИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	119
РОМАНЮК С. К., СТРИЛЕЦЬКА К. А.	ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОГО МЕТОДУ НА	
	УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ	127
	ШКОЛІ	
ЛУК'ЯНИК Л. В., МИСЬ К. Ю.	ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК	
	МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ	
	УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ	
	ЧАСТИН МОВИ	130
МОРОЗ Л. В., МОРОЗ Н. М.	ПРО ПИТАННЯ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ	
	КАРТИНИ СВІТУ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ	

СІРАНЧУК Н.М., СКОПА Н.М	СВІДОМОСТІ НАЦІЇ	132
	ЗНАННЯ ПРО РОСЛИНИ ЯК КОМПОНЕНТ ЗМІСТУ	
	КУРСУ «ПРИРОДОЗНАВСТВО»	135
ІВАШКЕВИЧ Е.Е.	PERSONAL RELIABILITY OF THE NARRATOR:	
	TRADITIONAL AND NONTRADITIONAL	
	NARRATIVE DISCOURSE	137
МИХАЛЬЧУК Н.О., АНТЮХОВА Н.І.	THE IDEA OF UNDERSTANDING IN THE	
	PSYCHOLOGICAL PARADIGM OF PROVERBS AND	
	SAYINGS	141
Відомості про авторів		146
Зміст		148

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання Мороз Л.В.
Технічний редактор Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка Ковалюк В.В., Краля І.В., Ясногурська Л.М.

Підписано до друку 26.10.2017 р.
Формат 60х84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39 Замовлення № Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2016. — 109с.

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243
ББК 81.2